

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 576/2013

z dnia 12 czerwca 2013 r.

w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

o charakterze niehandlowym oraz usunięcie wszelkich nieuzasadnionych przeszkód w takim przemieszczaniu.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 oraz art. 168 ust. 4 lit. b),

(2) W oświadczeniu załączonym do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 438/2010 z dnia 19 maja 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym⁽⁴⁾ Komisja zobowiązała się do przedstawienia wniosku w sprawie przeglądu całego rozporządzenia (WE) nr 998/2003, zwłaszcza w kwestiach dotyczących aktów delegowanych i wykonawczych. Dlatego też w związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uprawnienia powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy dostosować do art. 290 i 291 TFUE. Z uwagi na liczbę zmian, które należy wprowadzić do wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003, oraz w celu zapewnienia, aby wymogi te były wystarczająco przejrzyste i przystępne dla zwykłego obywatela, należy uchylić to rozporządzenie i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

(3) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić wykaz gatunków zwierząt, do których powinny mieć zastosowanie zharmonizowane wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, jeżeli zwierzęta z tych gatunków są trzymane jako zwierzęta domowe i które są przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym. Przy sporządzaniu tego wykazu należy uwzględnić podatność tych gatunków na wścieklicznę lub ich rolę w epidemiologii wściekliczyny.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ określa się wymogi dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z państw trzecich oraz ustanawia się kontrole mające zastosowanie do takiego przemieszczania. Celem tego rozporządzenia jest zapewnienie wystarczającego poziomu bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń dla zdrowia publicznego oraz dla zdrowia zwierząt, związanych z takim przemieszczaniem

(4) W dyrektywie Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającej wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽⁵⁾ ustanawia się między innymi wymagania dotyczące zdrowia

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 10 czerwca 2013 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

zwierząt mające zastosowanie do handlu i przywozu psów, kotów i fretek, które są zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na wściekliznę. Biorąc pod uwagę, że gatunki te również trzymają się jako zwierzęta domowe, które często towarzyszą ich właścicielowi lub innej upoważnionej osobie podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym w Unii lub do Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić wymogi dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym tych gatunków do państw członkowskich. Gatunki te powinny być wymienione w załączniku I część A do niniejszego rozporządzenia.

- (5) Podobnie należy ustanowić ramy prawne w odniesieniu do wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt należących do gatunków, które nie są podatne na wściekliznę lub które nie mają epidemiologicznego znaczenia w odniesieniu do wścieklizny, do których to gatunków – jeżeli należące do nich zwierzęta nie byłyby trzymane jako zwierzęta domowe – miałyby zastosowanie inne unijne akty prawne, w tym ustawodawstwo dotyczące zwierząt, od których pozyskuje się żywność. Gatunki te powinny być wymienione w załączniku I część B.
- (6) Wykaz w załączniku I część B powinien obejmować bezkręgowce, z wyjątkiem pszczoł i trzmieli objętych zakresem stosowania dyrektywy 92/65/EWG, oraz mięczaków i skorupiaków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób⁽¹⁾. Wykaz ten powinien również obejmować ozdobne zwierzęta wodne hodowane w akwariach niekomercyjnych, wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2006/88/WE, oraz płazy i gady.
- (7) Wykaz w załączniku I część B powinien ponadto obejmować wszystkie gatunki ptaków, z wyjątkiem gatunków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽²⁾, oraz gryzoni i króliki, inne niż przeznaczone do produkcji żywności i określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾.
- (8) Mając jednak na względzie spójność prawa unijnego, do czasu ustanowienia przepisów unijnych regulujących przemieszczanie o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego zwierząt domowych z gatunków wymienionych w załączniku I część B, należy umożliwić stosowanie przepisów krajowych do takiego przemieszczania, pod warunkiem że nie są one bardziej rygorystyczne niż przepisy stosowane do przemieszczania do celów handlowych.

- (9) Ponieważ zwierzęta z gatunków wymienionych w załączniku I część B do niniejszego rozporządzenia mogą należeć do gatunków wymagających szczególnej ochrony, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽⁴⁾.
- (10) W celu wyraźnego rozróżnienia między przepisami mającymi zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym a przepisami mającymi zastosowanie do handlu w Unii psami, kotami i fretkami objętymi wymogami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w dyrektywie 92/65/EWG oraz do ich przywozu do Unii z państw trzecich, należy w niniejszym rozporządzeniu zdefiniować nie tylko zwierzę domowe, ale również przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierzęcia domowego, podczas którego takie zwierzę domowe towarzyszy jego właścicielowi lub osobie upoważnionej. Doświadczenie pokazuje, że podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym nie zawsze istnieje możliwość, by zwierzę znajdowało się przez cały czas bezpośrednio przy swoim właścicielu lub osobie upoważnionej. W należycie uzasadnionych i udokumentowanych przypadkach należy uznać, że zwierzę domowe towarzyszy właścicielowi lub osobie upoważnionej, nawet jeśli przemieszczanie o charakterze niehandlowym tego zwierzęcia domowego ma miejsce do pięciu dni wcześniej lub później niż przemieszczanie się właściciela lub osoby upoważnionej, lub odbywa się w innym miejscu niż miejsce zajmowane przez właściciela lub osobę upoważnioną.
- (11) Doświadczenia wynikające ze stosowania istniejących przepisów pokazują, że handel w Unii zwierzętami domowymi należącymi do gatunków wymienionych w załączniku I część A oraz ich przywóz do Unii z państw trzecich może być oszukańczo upozorowane na przemieszczanie o charakterze niehandlowym. Aby zapobiec takim praktykom mogącym stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt, w niniejszym rozporządzeniu należy ustalić maksymalną liczbę zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, które mogą towarzyszyć swojemu właścicielowi lub upoważnionej osobie. Powinna jednak istnieć możliwość przekroczenia tej maksymalnej liczby w przypadku spełnienia określonych warunków. Należy ponadto wyjaśnić, że w przypadku gdy te określone warunki nie są spełnione i liczba zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A do niniejszego rozporządzenia przekracza ustaloną maksymalną liczbę, do tych zwierząt domowych zastosowanie mają odpowiednie przepisy dyrektywy 92/65/EWG i dyrektywy 90/425/EWG⁽⁵⁾ lub dyrektywy 91/496/EWG⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56).

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

- (12) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 stanowi, że w okresie przejściowym zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I części A i B do tego rozporządzenia należy uznać za zidentyfikowane, jeżeli posiadają wyraźnie czytelny tatuaż lub elektroniczny system identyfikacji („transponder”). W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić przepisy dotyczące znakowania zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A do niniejszego rozporządzenia po upływie okresu przejściowego z dniem 3 lipca 2011 r.
- (13) Wszczepienie transpondera to zabieg inwazyjny i do jego przeprowadzenia wymagane są określone kwalifikacje. Transpondery powinny być zatem wszczepiane jedynie przez odpowiednio wykwalifikowaną osobę. Jeżeli państwo członkowskie zezwala osobie nie będącej lekarzem weterynarii na wszczepianie transponderów, powinno ustanowić przepisy dotyczące minimalnych kwalifikacji wymaganych w przypadku takiej osoby.
- (14) W załączniku Ia do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 określa się wymagania techniczne dotyczące identyfikacji zwierząt domowych z wykorzystaniem transponderów. Te wymagania techniczne odpowiadają przyjętym normom międzynarodowym i powinny być ujęte, bez wprowadzania do nich jakichkolwiek istotnych zmian, w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
- (15) W celu ochrony zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I, w niniejszym rozporządzeniu należy również przewidzieć możliwość przyjmowania profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do chorób i zakażeń innych niż wścieklizna. Środki te powinny opierać się na zweryfikowanych informacjach naukowych i być stosowane proporcjonalnie do zagrożenia dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt, związanego z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych podatnych na takie choroby lub zakażenia. Środki powinny obejmować przepisy dotyczące klasyfikacji państw członkowskich lub ich części, procedury zobowiązujące państwa członkowskie, które wymagają stosowania profilaktycznych środków zdrowotnych, do stałego uzasadniania powodów ich stosowania, warunki w zakresie stosowania i dokumentowania profilaktycznych środków zdrowotnych oraz, w stosownych przypadkach, warunki odstąpienia od stosowania tych środków. Należy zatem również określić – w akcie wykonawczym, który należy przyjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – wykaz państw członkowskich lub ich części, sklasyfikowanych na podstawie stosownych przepisów.
- (16) Szczepionki przeciwko wściekliznie podawane zwierzętom domowym w wieku poniżej trzech miesięcy należącym do gatunków wymienionych w załączniku I część A mogą nie wywoływać odporności ochronnej ze względu na wysokie miano przeciwciał matczynych. Producenci szczepionek zalecają zatem, aby nie szczepić młodych zwierząt domowych, które nie osiągnęły wieku trzech miesięcy. W związku z tym w celu zezwolenia na przemieszczanie o charakterze niehandlowym młodych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, które nie zostały zaszczipione przeciwko wściekliznie, lub które zostały zaszczipione, ale jeszcze się na nią nie uodporniły, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić określone środki ostrożności, które należy przedsięwziąć, oraz umożliwić państwom członkowskim udzielanie zezwoleń na takie przemieszczanie na ich terytorium, jeżeli młode zwierzęta domowe spełniają wymagania tych środków.
- (17) W celu uproszczenia warunków w zakresie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A między państwami członkowskimi o równoważnym właściwym stanie ochrony w zakresie wścieklizny, w niniejszym rozporządzeniu należy również przewidzieć możliwość odstąpienia od wymogu stosowania szczepienia przeciwko wściekliznie. Taka możliwość powinna być dostępna po złożeniu wspólnego wniosku przez zainteresowane państwa członkowskie. Takie odstąpienie powinno opierać się na zweryfikowanych informacjach naukowych i być stosowane proporcjonalnie do zagrożenia dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt związanego z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt podatnych na zakażenie wścieklizną. Państwa członkowskie lub ich części, korzystające z takiego odstąpienia powinny być wymienione w akcie wykonawczym, który należy przyjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (18) Państwa i terytoria wymienione w załączniku II część B sekcja 2 do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stosują przepisy równoważne przepisom stosowanym przez państwa członkowskie, natomiast państwa i terytoria wymienione w załączniku II część C do tego rozporządzenia spełniają kryteria określone w art. 10 tego rozporządzenia. Wykazy te należy określić, bez wprowadzania do nich jakichkolwiek istotnych zmian, w akcie wykonawczym, który należy przyjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (19) Ponadto w akcie wykonawczym, który należy przyjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem należy określić wykaz terytoriów lub państw trzecich stosujących przepisy, których treść i skutki są takie same jak określonych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B.
- (20) W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 określono pewne wymagania w zakresie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państw członkowskich z innych państw członkowskich i z państw lub terytoriów wymienionych w załączniku II część B sekcja 2 i część C do tego rozporządzenia. Wymogi te obejmują poddanie danych zwierząt domowych ważnemu szczepieniu przeciwko wściekliznie przy zastosowaniu szczepionek spełniających minimalne normy określone w odpowiednim rozdziale Podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) lub szczepionek, w przypadku których udzielono pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zgodnie z dyrektywą

- 2001/82/WE⁽¹⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 726/2004⁽²⁾. Szczepionki takie okazały się skuteczną ochroną zwierząt przed wścieklizną i stanowią element wymagań dotyczących ważności w zakresie szczepienia przeciwko wściekliznie określonych w załączniku Ib do rozporządzenia (WE) nr 998/2003. Wymogi te powinny być ujęte, bez wprowadzania do nich jakichkolwiek istotnych zmian, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
- (21) W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 określa się bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do zwierząt domowych przemieszczanych do państw członkowskich z państw lub terytoriów innych niż wymienione w załączniku II część C do tego rozporządzenia. Wymogi te obejmują kontrole skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie w przypadku poszczególnych zwierząt poprzez oznaczenie przeciwciał metodą miareczkowania przeprowadzane w laboratorium zatwierdzonym zgodnie z decyzją Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie⁽³⁾. Należy zatem utrzymać ten wymóg w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia oraz uwzględnić warunek, że badanie to należy przeprowadzać zgodnie z metodami określonymi w odpowiednim rozdziale Podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).
- (22) Dokumenty identyfikacyjne towarzyszące zwierzętom domowym należącym do gatunków wymienionych w załączniku I część A, będących przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym do państw członkowskich, są niezbędne do potwierdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Należy zatem ustanowić w niniejszym rozporządzeniu warunki wystawiania dokumentów identyfikacyjnych oraz wymogi dotyczące ich treści, ważności, zabezpieczeń, formatu oraz szaty graficznej.
- (23) W niniejszym rozporządzeniu należy zezwolić państwom członkowskim na udzielanie zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym na ich terytorium zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, którym towarzyszy dokument identyfikacyjny wystawiony na terytorium lub w państwie trzecim stosującym przepisy, których treść i skutki są takie same jak przepisów stosowanych przez państwa członkowskie. Należy w nim również zezwolić państwom członkowskim na udzielanie zezwoleń na przemieszczenie o charakterze niehandlowym na ich terytorium zwierząt domowych, które przemieszczano na terytoriach lub w państwach trzecich i którym towarzyszy dokument identyfikacyjny wystawiony w państwie członkowskim, o ile warunki w zakresie powrotu z tych terytoriów lub państw trzecich spełniono przed opuszczeniem przez dane zwierzę domowe terytorium Unii.
- (24) W niniejszym rozporządzeniu należy również umożliwić państwom członkowskim udzielanie zezwoleń – w przypadkach zaistnienia pilnej potrzeby wyjazdu właściciela, na przykład w sytuacji nieprzewidzianej klęski żywiołowej, zamieszek na tle politycznym lub innych przejawów siły wyższej odnoszących się do właściciela – na bezpośredni wjazd na ich terytorium zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I, w przypadku których nie są spełnione wymogi niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wniosek o udzielenie zezwolenia złożono z wyprzedzeniem, a państwo członkowskie przeznaczenia udzieliło takiego zezwolenia, oraz że w celu spełnienia warunków niniejszego rozporządzenia zastosowany zostanie ograniczony okres izolacji pod nadzorem urzędowym. Pomimo potrzeby takiego pilnego wyjazdu takie zezwolenia są niezbędne ze względu na zagrożenia dla zdrowia zwierząt wynikające z wprowadzenia na terytorium Unii zwierzęcia domowego, w którego przypadku nie są spełnione wymogi niniejszego rozporządzenia.
- (25) Dyrektywa 90/425/EWG oraz dyrektywa 91/496/EWG nie mają zastosowania do kontroli weterynaryjnych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym.
- (26) W związku z tym, aby państwa członkowskie mogły zweryfikować zgodność z niniejszym rozporządzeniem i podejmować niezbędne działania, należy w niniejszym rozporządzeniu zawrzeć wymóg, aby osoba towarzysząca zwierzęciu domowemu okazywała wymagany dokument identyfikacyjny w czasie każdego przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego, oraz należy przewidzieć odpowiednie kontrole dokumentów i kontrole identyfikacyjne zwierząt domowych towarzyszących właścicielowi podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z niektórych terytoriów lub państw trzecich.
- (27) Należy w nim również zobowiązać państwa członkowskie do przeprowadzania regularnych kontroli dokumentów i kontroli identyfikacyjnych w wyznaczonych punktach wjazdu zwierząt domowych towarzyszących właścicielowi podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z niektórych terytoriów lub państw trzecich. Kontrole takie powinny odbywać się z uwzględnieniem odpowiednich przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽⁴⁾. W przypadku gdy jest to niezbędne w celu dalszego przemieszczania na terytorium innych państw członkowskich, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do udokumentowania przeprowadzenia kontroli dokumentu identyfikacyjnego, aby umożliwić ustalenie okresu ważności tego dokumentu na podstawie daty ostatniej kontroli.
- (28) Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć środki ochronne w celu eliminacji zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt wynikających z przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych.

(1) Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającym Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

(3) Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40.

(4) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

- (29) W celu zapewnienia obywatelom jasnych i dostępnych informacji dotyczących przepisów mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym do Unii zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I, należy zobowiązać państwa członkowskie do udostępnienia ogółowi społeczeństwa takich informacji, w szczególności odpowiednich przepisów prawa krajowego.
- (30) W celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do wymogów dotyczących poszczególnych gatunków w zakresie znakowania zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B oraz profilaktycznych środków zdrowotnych dotyczących poszczególnych gatunków, stosowanych przeciwko chorobom lub zakażeniom innym niż wścieklizna, na które podatne są gatunki wymienione w załączniku I, a także do przyjmowania przepisów służących ograniczeniu liczby zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, towarzyszących ich właścicielom podczas przemieszczania się o charakterze niehandlowym oraz w celu zmiany załączników II–IV. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (31) Ponadto należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w trybie pilnym w należycie uzasadnionych przypadkach zagrożenia dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt w odniesieniu do profilaktycznych środków zdrowotnych przeciwko chorobom lub zakażeniom innym niż wścieklizna, na które mogą być podatne zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wykazu państw członkowskich lub ich części, o równoważnym stanie ochrony w zakresie wścieklizny i upoważnionych do zawierania umów dwustronnych w sprawie odstępstw od niektórych warunków mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, wykazu państw członkowskich sklasyfikowanych na podstawie przepisów dotyczących profilaktycznych środków zdrowotnych przeciwko chorobom i zakażeniom innym niż wścieklizna, wykazów terytoriów i państw trzecich ustanowionych do celów odstąpienia od niektórych warunków dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym, wzoru dokumentów identyfikacyjnych towarzyszących zwierzętom domowym należącym do gatunków wymienionych w załączniku I podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego, przepisów dotyczących formatu, szaty graficznej i języków oświadczenia, które należy podpisać oraz środków ochronnych w przypadku wystąpienia lub rozprzestrzenienia się wścieklizny bądź chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.
- (33) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, aktualizujące wykaz państw członkowskich lub ich części, o równoważnym stanie ochrony w zakresie wścieklizny, upoważnionych do zawierania umów dwustronnych w sprawie odstępstw od niektórych warunków mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz wykaz terytoriów lub państw trzecich ustanowiony do celów odstąpienia od niektórych warunków dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym oraz w odniesieniu do środków ochronnych w przypadku wystąpienia lub rozprzestrzenienia się wścieklizny bądź chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna, w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione szczególnie pilną potrzebą związaną ze zdrowiem zwierząt lub zdrowiem publicznym.
- (34) W niektórych państwach członkowskich wykryto przypadki nieprzestrzegania przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003. Państwa członkowskie powinny zatem ustanowić przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia.
- (35) W decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek ⁽²⁾ ustanawia się wzór paszportu do celu przemieszczania zwierząt domowych należących do gatunków psów, kotów i fretek między państwami członkowskimi na mocy rozporządzenia (WE) nr 998/2003. Dokumenty identyfikacyjne wydane zgodnie z tym wzorem paszportu powinny, pod pewnymi warunkami, zachować ważność przez cały okres życia zwierzęcia domowego w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego i finansowego właścicieli.
- (36) W decyzji wykonawczej Komisji 2011/874/UE z dnia 15 grudnia 2011 r. ustanawiającej wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również wzory świadectw stosowanych w przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym tych zwierząt do Unii ⁽³⁾, ustanowiono wzór świadectwa zdrowia poświadczającego zgodność z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 w zakresie przemieszczania o charakterze niehandlowym pięciu lub mniejszej liczby psów, kotów lub fretek do Unii. W celu zapewnienia sprawnego przejścia do nowych przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, ten wzór świadectwa powinien zachować ważność pod pewnymi warunkami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 65.

(37) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I w celu zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt wynikającym z takiego przemieszczania lub ich zmniejszenia, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(38) W celu zapewnienia jednoczesnej publikacji niniejszego rozporządzenia i aktów wykonawczych odnoszących się do wykazów terytoriów i państw trzecich ustanowionych do celów odstąpienia od niektórych warunków mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym, do wzoru dokumentów identyfikacyjnych towarzyszących zwierzętom domowym należącym do gatunków wymienionych w załączniku I część A podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego, a także do przepisów dotyczących formatu, szaty graficznej i języków oświadczenia, które należy podpisać, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz przepisy dotyczące kontroli zgodności takiego przemieszczania.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla:

- a) rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- b) jakichkolwiek krajowych środków przyjętych, opublikowanych i udostępnionych ogółowi społeczeństwa przez państwa członkowskie w celu ograniczenia przemieszczania niektórych gatunków lub ras zwierząt domowych ze względów innych niż względy związane ze zdrowiem zwierząt.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „przemieszczanie o charakterze niehandlowym” oznacza każde przemieszczanie, którego celem nie jest sprzedaż ani przeniesienie własności zwierzęcia domowego;
- b) „zwierzę domowe” oznacza zwierzę należące do gatunku wymienionego w załączniku I, które towarzyszy swojemu właścicielowi lub osobie upoważnionej podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym, oraz za które podczas takiego przemieszczania o charakterze niehandlowym odpowiedzialny jest właściciel lub taka osoba upoważniona;
- c) „właściciel” oznacza osobę fizyczną wskazaną jako właściciel w dokumencie identyfikacyjnym;
- d) „osoba upoważniona” oznacza każdą osobę fizyczną, którą właściciel upoważnił pisemnie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierzęcia domowego w imieniu właściciela;
- e) „transponder” oznacza przeznaczone wyłącznie do odczytu pasywne urządzenie identyfikacyjne wykorzystujące określoną częstotliwość radiową;
- f) „dokument identyfikacyjny” oznacza dokument sporządzony zgodnie z wzorem określonym w aktach wykonawczych, które mają być przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, umożliwiający wyraźną identyfikację zwierzęcia domowego oraz kontrolę stanu jego zdrowia pod względem zgodności z niniejszym rozporządzeniem;
- g) „upoważniony lekarz weterynarii” oznacza każdego lekarza weterynarii, którego właściwy organ upoważnił do wykonywania określonych czynności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub aktami przyjętymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- h) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza każdego lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ;
- i) „kontrola dokumentów” oznacza weryfikację dokumentu identyfikacyjnego towarzyszącego zwierzęciu domowemu;
- j) „kontrola tożsamości” oznacza sprawdzenie zgodności dokumentu identyfikacyjnego ze zwierzęciem domowym oraz, w stosownych przypadkach, sprawdzenie obecności i zgodności oznakowania;
- k) „punkt wjazdu podróżnych” oznacza każdy obszar wyznaczony przez państwa członkowskie do celów kontroli, o których mowa w art. 34 ust. 1.

Artykuł 4

Obowiązek ogólny

Przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych spełniającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt określone w niniejszym rozporządzeniu nie można zabronić, ograniczać ani utrudniać ze względów dotyczących zdrowia zwierząt innych niż wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Maksymalna liczba zwierząt domowych

1. Maksymalna liczba zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, które mogą towarzyszyć właścicielowi lub osobie upoważnionej podczas jednorazowego przemieszczania o charakterze niehandlowym, nie może przekraczać pięciu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 maksymalna liczba zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A może przekraczać pięć, jeśli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych odbywa się w celu uczestnictwa w konkursach, wystawach, wydarzeniach sportowych lub w szkoleniach związanych z takimi wydarzeniami;
- b) właściciel lub osoba upoważniona przedstawi dowody na piśmie, że dane zwierzęta domowe zostały zarejestrowane jako uczestniczące w wydarzeniu, o którym mowa w lit. a), lub w stowarzyszeniu, które organizuje takie wydarzenia;
- c) wiek zwierząt domowych wynosi ponad sześć miesięcy.

3. Państwa członkowskie mogą przeprowadzać standardowe wyrwykowe kontrole, aby sprawdzić prawidłowość informacji przedstawionych w związku z ust. 2 lit. b).

4. W przypadku gdy maksymalna liczba zwierząt domowych, o których mowa w ust. 1, zostaje przekroczona, a warunki, o których mowa w ust. 2, nie są spełnione, te zwierzęta domowe muszą spełniać określone w dyrektywie 92/65/EWG wymogi dotyczące zdrowia zwierząt dla danych gatunków, a państwa członkowskie zapewniają, aby te zwierzęta zostały poddane kontroli weterynaryjnej przewidzianej odpowiednio w dyrektywach 90/425/EWG lub 91/496/EWG.

5. Aby zapobiec sytuacjom, w których przemieszczanie o charakterze handlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B jest oszukańczo upozorowane jako przemieszczanie zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu ustanowienia przepisów określających maksymalną liczbę zwierząt domowych należących do tych gatunków, jakie mogą towarzyszyć właścicielowi lub osobie upoważnionej podczas pojedynczego przemieszczenia o charakterze niehandlowym.

6. Nie później niż w dniu 29 czerwca 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie

dotyczące wykonania niniejszego artykułu. Na podstawie swojego sprawozdania Komisja proponuje, w razie konieczności, zmianę niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZEMIESZCZANIA O CHARAKTERZE NIEHANDLOWYM ZWIERZĄT DOMOWYCH DO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO Z INNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

SEKCJA 1

Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część A

Artykuł 6

Warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

Zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A nie przemieszcza się do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego, chyba że spełniają poniższe warunki:

- a) są one oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1;
- b) zostały poddane szczepieniu przeciwko wścieklicznie spełniającemu wymogi dotyczące ważności określone w załączniku III;
- c) zastosowano wobec nich wszelkie profilaktyczne środki zdrowotne dotyczące chorób lub zakażeń innych niż wściekliczna przyjęte zgodnie z art. 19 ust. 1;
- d) towarzyszy im dokument identyfikacyjny należycie wypełniony i wystawiony zgodnie z art. 22.

Artykuł 7

Odstępstwo od warunku szczepienia przeciwko wścieklicznie w odniesieniu do młodych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, państwa członkowskie mogą, na zasadzie odstępstwa od art. 6 lit. b), udzielać zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A na ich terytorii z innych państw członkowskich, jeżeli zwierzęta te:

- a) są w wieku poniżej 12 tygodni i nie zostały zaszczepione przeciwko wścieklicznie; albo
- b) są w wieku od 12 do 16 tygodni i zostały zaszczepione przeciwko wścieklicznie, ale nie spełniają wymogów dotyczących ważności, o których mowa w załączniku III pkt 2 lit. e).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wydane tylko wówczas, jeżeli:

- a) właściciel lub osoba upoważniona dostarczą podpisane oświadczenie, że od urodzenia do chwili przemieszczenia o charakterze niehandlowym zwierzęta domowe nie miały żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na wścieklicznę; albo

b) zwierzętom domowym towarzyszy ich matka, od której są w dalszym ciągu zależne, a na podstawie jej dokumentu identyfikacyjnego można ustalić, że przed ich urodzeniem matkę poddano szczepieniu przeciwko wściekliznie, które było zgodne z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III.

3. Komisja może w drodze aktu wykonawczego przyjmować przepisy dotyczące formatu, szaty graficznej i języków oświadczeń, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

Artykuł 8

Odstępstwo od warunku szczepienia przeciwko wściekliznie w odniesieniu do zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 lit. b) można zezwolić na bezpośrednie przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, które nie zostały zaszczepione przeciwko wściekliznie, między państwami członkowskimi lub ich częściami zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2, na wspólny wniosek zainteresowanych państw członkowskich.

2. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego wykaz państw członkowskich upoważnionych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do zawierania umów wzajemnych w celu zastosowania odstępstwa od art. 6 lit. b). Wykaz ten wskazuje części tych państw członkowskich, do których mogą zostać zastosowane odstępstwa.

3. Aby znaleźć się w wykazie, o którym mowa w ust. 2, państwa członkowskie zainteresowane zawarciem takiej umowy wzajemnej składają Komisji wspólny wniosek, obejmujący szczegóły projektu umowy, na podstawie którego mogą one wykazać – uwzględniając określone w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) procedury dotyczące oświadczeń własnych dotyczących uznania państwa lub strefy za wolne od wścieklizny – że spełniają co najmniej następujące warunki:

- a) w państwach członkowskich składających wniosek działają systemy ciągłego monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do wścieklizny;
- b) państwa członkowskie składające wniosek lub te części ich terytoriów, których dotyczy wniosek, są wolne od wścieklizny oraz zgodnie z wynikami otrzymywanymi z systemów, o których mowa w lit. a), nie stwierdzono przypadków wścieklizny wśród zwierząt dziko żyjących na terytoriach tych państw członkowskich lub ich częściach przez co najmniej dwa lata poprzedzające wspólny wniosek;
- c) państwa członkowskie składające wniosek wdrożyły skuteczne i efektywne środki kontrolne w celu zapobiegania wprowadzeniu wścieklizny na ich terytoria i jej rozprzestrzenianiu na tych terytoriach;

d) wniosek dotyczący odstępstwa od art. 6 lit. b) jest uzasadniony i proporcjonalny do zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt, związanych z bezpośrednim przemieszczaniem o charakterze niehandlowym niezaszczepionych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, z jednego z państw członkowskich, które złożyły wniosek, do innego takiego państwa lub części jego terytorium.

Wspólny wniosek musi zawierać informacje adekwatne, wiarygodne i potwierdzone naukowo.

4. Komisja w drodze aktu wykonawczego usuwa państwa członkowskie z wykazu, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do całego ich terytorium lub jego części, w przypadku gdy w związku z jakkolwiek zmianą danych określonych w ust. 3 stosowanie odstępstwa przestaje mieć uzasadnienie.

5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 4, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

6. W należycie uzasadnionych nagłych przypadkach związanych z zagrożeniem dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt Komisja aktualizuje – w drodze aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie – wykaz państw członkowskich lub ich części, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41 ust. 3.

SEKCJA 2

Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część B

Artykuł 9

Warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B

1. O ile Komisja nie przyjmie zgodnie z art. 19 ust. 1 aktu delegowanego w odniesieniu do zwierząt domowych należących do jednego z gatunków wymienionych w załączniku I część B, przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tego gatunku z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego podlega warunkom określonym w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Zwierzęta domowe należące do gatunków, o których mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego tylko, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) są oznakowane lub opisane zgodnie z wymogami przyjętymi zgodnie z art. 17 ust. 2;
- b) zastosowano wobec nich wszelkie profilaktyczne środki zdrowotne w zakresie chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna przyjęte zgodnie z art. 19 ust. 1;
- c) towarzyszy im dokument identyfikacyjny należycie wypełniony i wystawiony zgodnie z art. 29.

3. W oczekiwaniu na przyjęcie stosownych aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować przepisy krajowe do przemieszczania o charakterze niehandlowym na ich terytorium z innego państwa członkowskiego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, pod warunkiem że przepisy te:

- a) są stosowane proporcjonalnie do zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt związanych z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tych gatunków; oraz
- b) nie są bardziej rygorystyczne niż przepisy stosowane do handlu zwierzętami należącymi do tych gatunków zgodnie z dyrektywami 92/65/EWG lub 2006/88/WE.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZEMIESZCZANIA O CHARAKTERZE NIEHANDLOWYM ZWIERZĄT DOMOWYCH DO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO Z TERYTORIUM LUB PAŃSTWA TRZECIEGO

SEKCJA 1

Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część A

Artykuł 10

Warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

1. Zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A nie przemieszcza się do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego, chyba że spełniają one następujące warunki:

- a) są one oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1;
- b) zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliźnie spełniającemu wymogi dotyczące ważności określone w załączniku III;
- c) zostały poddane badaniu poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania, które spełnia wymogi dotyczące ważności określone w załączniku IV;
- d) zastosowano wobec nich wszelkie profilaktyczne środki zdrowotne w zakresie chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna przyjęte zgodnie z art. 19 ust. 1;
- e) towarzyszy im dokument identyfikacyjny należycie wypełniony i wystawiony zgodnie z art. 26.

2. Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część A mogą zostać przemieszczone do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego innego niż te, które wymieniono w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1, jedynie przez punkty wjazdu podróży znajdujące się w wykazie zgodnie z art. 34 ust. 3.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na przemieszczanie zarejestrowanych psów wojskowych lub psów poszukiwawczych i ratowniczych przez inny punkt wjazdu niż punkt wjazdu podróży, pod warunkiem że:

- a) właściciel lub osoba upoważniona złożyła w wyprzedzeniu wnioszek o wydanie zezwolenia, a państwo członkowskie wydało takie zezwolenie; oraz
- b) psy sprawdzane są zgodnie z art. 34 ust. 2 w miejscu wyznaczonym do tego celu przez właściwy organ pod kątem zgodności z ustaleniami zawartymi w zezwoleniu, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu.

Artykuł 11

Odstępstwo od warunku szczepienia przeciwko wściekliźnie w odniesieniu do młodych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, państwa członkowskie mogą, na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 lit. b), udzielać zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A na ich terytoria z terytoriów lub państw trzecich, które zostały wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2, jeżeli zwierzęta te:

- a) są w wieku poniżej 12 tygodni i nie zostały zaszczepione przeciwko wściekliźnie; albo
- b) są w wieku od 12 do 16 tygodni i zostały zaszczepione przeciwko wściekliźnie, ale nie spełniają jeszcze wymogów ważności, o których mowa w załączniku III pkt 2 lit. e).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wydane tylko wówczas, jeżeli:

- a) właściciel lub osoba upoważniona dostarczy podpisane oświadczenie, że od urodzenia do chwili przemieszczenia o charakterze niehandlowym zwierzęta domowe nie miały żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na wściekliznę; albo
- b) zwierzętom domowym towarzyszy ich matka, od której są w dalszym ciągu zależne, a na podstawie jej dokumentu identyfikacyjnego można ustalić, że przed ich urodzeniem matkę poddano szczepieniu przeciwko wściekliźnie, które było zgodne z wymogami dotyczącymi ważności określonymi w załączniku III.

3. Późniejsze przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do innego państwa członkowskiego jest jednak zakazane z wyjątkiem przypadków, w których przemieszcza się je zgodnie z warunkami określonymi w art. 6 lub gdy udzielono zezwolenia na takie przemieszczanie zgodnie z art. 7, a państwo członkowskie przeznaczenia również udzieliło zezwolenia na przemieszczanie na jego terytorium z terytoriów lub państw trzecich zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Komisja może w drodze aktu wykonawczego przyjmować przepisy dotyczące formatu, szaty graficznej i języków oświadczeń, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

Artykuł 12

Odstępstwo od warunku wykonania badania poziomu przeciwciał metodą miareczkowania w odniesieniu do zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 lit. c) badanie poziomu przeciwciał metodą miareczkowania w przypadku gatunków wymienionych w załączniku I część A nie jest wymagane w odniesieniu do zwierząt domowych przemieszczanych do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2:

- a) bezpośrednio z tych terytoriów lub państw trzecich; albo
- b) po pobycie wyłącznie na obszarze jednego lub większej liczby tych terytoriów lub państw trzecich; albo
- c) po tranzycie przez terytorium lub państwo trzecie inne niż te, które zostały wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2, pod warunkiem że właściciel lub osoba upoważniona przedstawi podpisane oświadczenie, że w czasie takiego tranzytu dane zwierzęta domowe nie miały kontaktu ze zwierzętami należącymi do gatunków podatnych na zakażenie wścieklizną i pozostały zamknięte w środku transportu lub na terenie międzynarodowego portu lotniczego.

2. Komisja może w drodze aktu wykonawczego przyjmować przepisy dotyczące formatu, szaty graficznej i języków oświadczeń, o których mowa ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

Artykuł 13

Ustanowienie wykazu terytoriów i państw trzecich

1. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego wykaz terytoriów i państw trzecich, które złożyły wniosek o wpisanie na listę, w którym wykazały, że do zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A stosują przepisy, których treść i skutki są takie same jak przepisów określonych w rozdziale II sekcja 1, w niniejszej sekcji oraz w rozdziale VI sekcja 2, a w stosownych przypadkach również przepisy, które przyjęto zgodnie z tymi przepisami.

2. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego wykaz terytoriów lub państw trzecich, które złożyły wniosek o wpisanie na listę, w którym wykazały, że w odniesieniu do zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A spełniają przynajmniej następujące kryteria:

- a) istnieje obowiązek powiadamiania właściwych organów o przypadkach wścieklizny;
- b) od co najmniej dwóch lat przed złożeniem wniosku istnieje skuteczny system monitorowania w odniesieniu do wścieklizny, przy czym wymogiem minimalnym jest działający nieprzerwanie program wczesnego wykrywania mający na celu zapewnienie badania zwierząt podejrzewanych o zakażenie wścieklizną i sprawozdawczości w takich przypadkach;
- c) struktura i organizacja ich służb weterynaryjnych i kontroli oraz uprawnienia tych służb i nadzór, jakiemu podlegają, a także środki, jakimi dysponują, w tym personel i możliwości laboratoryjne, są wystarczające do:
 - (i) skutecznego stosowania i egzekwowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych; oraz
 - (ii) zagwarantowania ważności dokumentów identyfikacyjnych w formacie przewidzianym w art. 25 i wystawianych zgodnie z art. 26;
- d) obowiązują i zostały skutecznie wdrożone przepisy dotyczące zapobiegania wściekliznie i jej zwalczania, aby zminimalizować ryzyko zakażenia zwierząt domowych, w tym przepisy dotyczące przywozu zwierząt domowych z innych państw lub terytoriów, oraz, w stosownych przypadkach, przepisy dotyczące:
 - (i) kontroli populacji bezpańskich psów i kotów;
 - (ii) szczepienia zwierząt domowych przeciwko wściekliznie, w szczególności w miejscach, gdzie wścieklizna występuje wśród nietoperzy wampirów; oraz
 - (iii) kontroli i zwalczania wścieklizny wśród zwierząt dziko żyjących;
- e) obowiązują przepisy dotyczące licencjonowania i wprowadzania do obrotu szczepionek przeciwko wściekliznie.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnej potrzeby związanej z zagrożeniami dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, aktualizujące wykaz terytoriów lub państw trzecich, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41 ust. 3.

SEKCJA 2

Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część B

Artykuł 14

Warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B

1. O ile Komisja nie przyjmie zgodnie z art. 19 ust. 1 aktu delegowanego w odniesieniu do zwierząt domowych należących do jednego z gatunków wymienionych w załączniku I część B, przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tego gatunku do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego podlega warunkom określonym w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Zwierzęta domowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego tylko, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) są oznakowane lub opisane zgodnie z wymogami przyjętymi zgodnie z art. 17 ust. 2;
- b) zastosowano wobec nich wszelkie profilaktyczne środki zdrowotne w zakresie chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna przyjęte zgodnie z art. 19 ust. 1;
- c) towarzyszy im dokument identyfikacyjny należycie wypełniony i wystawiony zgodnie z art. 31;
- d) wwieziono je przez punkt wjazdu podróżnych, o ile przemieszczenie nastąpiło z terytorium lub państwa trzeciego innego niż znajdujące się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 15.

3. W oczekiwaniu na przyjęcie stosownych aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować przepisy krajowe do przemieszczania o charakterze niehandlowym na ich terytorium z terytorium lub państwa trzeciego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, pod warunkiem że przepisy te:

- a) są stosowane proporcjonalnie do zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt związanych z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tych gatunków; oraz
- b) nie są bardziej rygorystyczne niż przepisy stosowane do przywozu zwierząt należących do tych gatunków zgodnie z dyrektywami 92/65/EWG lub 2006/88/WE.

Artykuł 15

Ustanowienie wykazu terytoriów oraz państw trzecich

Komisja w drodze aktu wykonawczego może przyjąć wykaz terytoriów oraz państw trzecich, które wykazały, że do zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B stosują przepisy, których treść i skutki są takie same jak przepisów określonych w rozdziale II sekcja 2,

w niniejszej sekcji oraz w rozdziale VI sekcja 2, a w stosownych przypadkach również przepisy, które przyjęto zgodnie z tymi przepisami.

SEKCJA 3

Odstępstwo od warunków dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych

Artykuł 16

Odstępstwo od warunków mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych między niektórymi państwami i terytoriami

Na zasadzie odstępstwa od art. 10 i 14 przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych między następującymi państwami i terytoriami może nadal odbywać się na warunkach określonych w przepisach krajowych tych państw i terytoriów:

- a) między San Marino a Włochami;
- b) między Watykanem a Włochami;
- c) między Monako a Francją;
- d) między Andorą a Francją;
- e) między Andorą a Hiszpanią;
- f) między Norwegią a Szwecją;
- g) między Wyspami Owczymi a Danią;
- h) między Grenlandią a Danią.

ROZDZIAŁ IV

ZNAKOWANIE I PROFILAKTYCZNE ŚRODKI ZDROWOTNE

SEKCJA 1

Znakowanie

Artykuł 17

Znakowanie zwierząt domowych

1. Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część A oznakowuje się poprzez wszczepienie transpondera lub za pomocą wyraźnie czytelnego tatuażu wykonanego przed dniem 3 lipca 2011 r.

W przypadku gdy transponder, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie spełnia wymogów technicznych określonych w załączniku II, właściciel lub osoba upoważniona zapewnia środki niezbędne do odczytu tego transpondera w czasie każdej weryfikacji oznakowania przewidzianej w art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 26, a także kontroli tożsamości przewidzianej w art. 33 i art. 34 ust. 1.

2. Zwierzęta domowe należące do gatunków wymienionych w załączniku I część B oznakowuje się lub opisuje z uwzględnieniem szczególnych cech każdego gatunku w sposób zapewniający związek danego zwierzęcia domowego z jego odpowiednim dokumentem identyfikacyjnym.

Biorąc pod uwagę różnorodność gatunków wymienionych w załączniku I część B, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 39, dotyczących takich wymogów w odniesieniu do konkretnych gatunków w zakresie znakowania lub opisywania zwierząt domowych należących do tych gatunków, z uwzględnieniem wszelkich stosownych wymogów krajowych.

Artykuł 18

Kwalifikacje wymagane do wszczepiania transponderów zwierzętom domowym

W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza zezwolić na wszczepianie transponderów osobom innym niż lekarze weterynarii, ustanawia przepisy dotyczące minimalnych kwalifikacji, jakich wymaga się od tych osób.

SEKCJA 2

Profilaktyczne środki zdrowotne w przypadku chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna

Artykuł 19

Profilaktyczne środki zdrowotne i warunki ich stosowania

1. W przypadku gdy profilaktyczne środki zdrowotne są niezbędne dla ochrony zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt domowych w zakresie zwalczania chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna, które rozprzestrzeniają się wskutek przemieszczania tych zwierząt domowych, Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 39 aktów delegowanych dotyczących profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do konkretnych gatunków w zakresie takich chorób lub zakażeń.

W przypadku gdy wymaga tego szczególnie pilna potrzeba w przypadku zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego ustępu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 40.

2. Profilaktyczne środki zdrowotne dotyczące konkretnych gatunków zatwierdzone aktem delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 1 muszą opierać się na odpowiednich, wiarygodnych i zweryfikowanych informacjach naukowych i być stosowane proporcjonalnie do zagrożenia dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt związanego z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych podatnych na choroby lub zakażenia inne niż wścieklizna.

3. Akty delegowane przewidziane w ust. 1 mogą również zawierać:

- a) przepisy w zakresie klasyfikacji państw członkowskich lub ich części w zależności od ich statusu w odniesieniu do zdrowia zwierząt oraz od ich systemów nadzoru i sprawozdawczości w zakresie pewnych chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna;
- b) warunki, które państwa członkowskie mają spełnić, aby nadal były uprawnione do stosowania profilaktycznych środków zdrowotnych, o których mowa w ust. 2;
- c) warunki stosowania i dokumentowania profilaktycznych środków zdrowotnych, o których mowa w ust. 2, przed przemieszczeniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych;
- d) warunki przyznawania odstępstw od stosowania profilaktycznych środków zdrowotnych, o których mowa w ust. 2, w niektórych określonych okolicznościach.

Artykuł 20

Wykaz państw członkowskich lub ich części, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. a)

Komisja może przyjąć w drodze aktu wykonawczego wykazy państw członkowskich lub części terytoriów państw członkowskich, które spełniają przepisy w zakresie klasyfikacji państw członkowskich lub ich części, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. a). Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

DOKUMENTY IDENTYFIKACYJNE

SEKCJA 1

Dokumenty identyfikacyjne na potrzeby przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

Artykuł 21

Format i treść dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 6 lit. d)

1. Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 6 lit. d), ma format paszportu zgodnie ze wzorem, który należy przyjąć zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, oraz zawiera pozycje przeznaczone do wprowadzenia następujących informacji:
 - a) umiejscowienie transpondera lub tatuażu oraz datę jego wszczepienia lub naniesienia albo datę odczytu transpondera lub tatuażu, a także kod alfanumeryczny podawany przez transponder lub widniejący na tatuażu;
 - b) imię, gatunek, rasa, płeć, umaszczenie, data urodzenia podana przez właściciela i wszelkie cechy charakterystyczne bądź wyróżniające lub znaki szczególne danego zwierzęcia domowego;

- c) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe właściciela;
- d) imię i nazwisko, dane kontaktowe oraz podpis upoważnionego lekarza weterynarii, który wystawia lub uzupełnia dokument identyfikacyjny;
- e) podpis właściciela;
- f) informacje dotyczące szczepienia przeciwko wścieklicznie;
- g) data pobrania próbki krwi do badania poziomu przeciwciał przeciwko wścieklicznie metodą miareczkowania;
- h) informacje na temat zastosowania wszelkich profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do chorób lub zakażeń innych niż wściekliczna;
- i) inne stosowne informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia domowego.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający wzór, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a także wymogi dotyczące języków, szaty graficznej i zabezpieczeń paszportu, o którym mowa w tym ustępie, oraz przepisy niezbędne do realizacji zmiany paszportów zgodnie z obowiązującym wzorem. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

3. Paszport, o którym mowa w ust. 1, oznacza się numerem składającym się z kodu ISO państwa członkowskiego, w którym został wystawiony, po którym następuje niepowtarzalny kod alfanumeryczny.

Artykuł 22

Wystawianie i uzupełnianie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 6 lit. d)

1. Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 6 lit. d), wystawia upoważniony lekarz weterynarii po:
 - a) sprawdzeniu, czy zwierzę domowe oznakowano zgodnie z art. 17 ust. 1;
 - b) należytem uzupełnieniu stosownych pozycji w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a)–d); oraz
 - c) podpisaniu dokumentu identyfikacyjnego przez właściciela zwierzęcia.

2. Po sprawdzeniu czy zwierzę domowe zostało oznakowane zgodnie z art. 17 ust. 1 upoważniony lekarz weterynarii uzupełnia stosowne pozycje w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. d), f), g) i h), poświadczając w ten sposób zgodność z warunkami, o których mowa w art. 6 lit. b) i c), oraz, w stosownych przypadkach, w art. 27 lit. b pkt (ii).

Niezależnie od akapitu pierwszego uzupełnienia informacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. h), może dokonać lekarz weterynarii inny niż upoważniony lekarz weterynarii, jeżeli zezwala na to akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 19 ust. 1.

3. Upoważniony lekarz weterynarii wystawiający dokument identyfikacyjny przechowuje dokumentację zawierającą informacje, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a)–c) oraz w art. 21 ust. 3, przez minimalny okres, który ma zostać określony przez właściwy organ, jednak nie krótszy niż trzy lata.

4. W przypadku gdy jest to konieczne, zgodność z warunkami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, może zostać poświadczona w więcej niż jednym dokumencie identyfikacyjnym w formacie przewidzianym w art. 21 ust. 1.

Artykuł 23

Wydawanie niewypełnionych dokumentów identyfikacyjnych

1. Właściwe organy zapewniają, aby niewypełnione dokumenty identyfikacyjne były wydawane wyłącznie upoważnionym lekarzom weterynarii oraz aby ich imiona i nazwiska oraz dane kontaktowe zostały zachowane w dokumentacji wraz z adnotacją o numerze, o którym mowa w art. 21 ust. 3.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez minimalny okres, który ma zostać określony przez właściwy organ, jednak nie krótszy niż trzy lata.

Artykuł 24

Odstępstwo od formatu dokumentu identyfikacyjnego przewidzianego w art. 21 ust. 1

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 1 państwa członkowskie udzielają zezwolenia na przemieszczanie o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, którym towarzyszy dokument identyfikacyjny wystawiony zgodnie z art. 26.

2. W razie konieczności zgodność z wymogami, o których mowa w art. 6 lit. c), dokumentuje się w dokumencie identyfikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu kontroli przewidzianych w art. 34 ust. 1.

SEKCJA 2

Dokumenty identyfikacyjne na potrzeby przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A

Artykuł 25

Format i treść dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e)

1. Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e), ma format świadectwa zdrowia zwierzęcia zgodnie ze wzorem, który ma zostać przyjęty zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, oraz zawiera pozycje przeznaczone do wprowadzenia następujących informacji:

- a) umiejscowienie transpondera lub tatuażu oraz datę jego wszczęcia lub naniesienia albo datę odczytu transpondera lub tatuażu, a także kod alfanumeryczny podawany przez transponder lub widniejący na tatuażu;
- b) gatunek, rasa, data urodzenia podana przez właściciela, płeć i umaszczenie danego zwierzęcia domowego;
- c) niepowtarzalny numer referencyjny świadectwa;
- d) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe właściciela lub osoby upoważnionej;
- e) imię i nazwisko, dane kontaktowe oraz podpis urzędnika lub upoważnionego lekarza weterynarii, który wystawia dokument identyfikacyjny;
- f) informacje dotyczące szczepienia przeciwko wścieklicznie;
- g) datę pobrania próbki krwi do badania poziomu przeciwciał przeciwko wścieklicznie metodą miareczkowania;
- h) informacje na temat zastosowania wszelkich profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do chorób lub zakażeń innych niż wścieklicznie;
- i) imię i nazwisko oraz podpis przedstawiciela właściwego organu zatwierdzającego;
- j) imię i nazwisko, podpis oraz dane kontaktowe przedstawiciela właściwego organu przeprowadzającego kontrole, o których mowa w art. 34, a także data kontroli;
- k) inne stosowne informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia domowego.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający wzór, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a także wymogi dotyczące języków, szaty graficznej oraz ważności świadectwa zdrowia zwierzęcia, o którym mowa w tym ustępie. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

3. Część dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e) stanowi pisemne oświadczenie podpisane przez właściciela lub osobę upoważnioną, w którym potwierdza się, że przemieszczanie danego zwierzęcia domowego do Unii jest przemieszczaniem o charakterze niehandlowym.

Artykuł 26

Wystawianie i uzupełnianie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e)

Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e), jest wystawiany przez urzędowego lekarza weterynarii z terytorium lub państwa trzeciego, z którego zainicjowano przemieszczenie, na podstawie dokumentacji potwierdzającej, lub przez upoważnionego lekarza weterynarii, a następnie jest zatwierdzany przez właściwy organ terytorium lub państwa trzeciego, z którego zainicjowano przemieszczenie, po tym jak wystawiający lekarz weterynarii:

- a) sprawdził, czy zwierzę domowe oznakowano zgodnie z art. 17 ust. 1; oraz
- b) należycie uzupełnił stosowne pozycje w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. a)–h), poświadczając tym samym zgodność z warunkami określonymi w art. 10 ust. 1 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, w art. 10 ust. 1 lit. b), c) i d).

Artykuł 27

Odstępstwo od formatu dokumentu identyfikacyjnego przewidzianego w art. 25 ust. 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 25 ust. 1 państwa członkowskie udzielają zezwolenia na przemieszczanie o charakterze niehandlowym na ich terytorium zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A, którym towarzyszy dokument identyfikacyjny wystawiony zgodnie z art. 22 w przypadku, gdy:

- a) dokument identyfikacyjny wystawiono na jednym z terytoriów lub w jednym z państw trzecich wymienionych w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1; lub
- b) takie zwierzęta domowe są wwożone do państwa członkowskiego po ich przemieszczeniu na terytorium trzecie lub do państwa trzeciego lub po ich tranzycie przez terytorium lub państwo trzecie z państwa członkowskiego, przy czym dokument identyfikacyjny uzupełniony i wystawiony przez upoważnionego lekarza weterynarii poświadcza, że przed opuszczeniem Unii dane zwierzęta domowe:
 - (i) zostały poddane szczepieniu przeciwko wścieklicznie przewidzianemu w art. 10 ust. 1 lit. b); oraz
 - (ii) zostały poddane badaniu poziomu przeciwciał przeciwko wścieklicznie metodą miareczkowania przewidzianemu w art. 10 ust. 1 lit. c), z wyjątkiem przypadku odstępstwa przewidzianego w art. 12.

SEKCJA 3

Dokumenty identyfikacyjne na potrzeby przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B

Artykuł 28

Format i treść dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c)

1. Komisja może przyjąć w drodze aktu wykonawczego wzór dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c), zawierającego pozycje przeznaczone do wprowadzenia następujących informacji:

- a) cechy charakterystyczne oznakowania lub opis zwierzęcia domowego zgodnie z art. 17 ust. 2;
- b) gatunek, a w stosownych przypadkach rasa, data urodzenia podana przez właściciela, płęć i umaszczenie danego zwierzęcia domowego;
- c) imię i nazwisko właściciela oraz dane kontaktowe;
- d) imię i nazwisko, dane kontaktowe oraz podpis upoważnionego lekarza weterynarii, który wystawia lub uzupełnia dokument identyfikacyjny;
- e) podpis właściciela;
- f) informacje na temat zastosowania wszelkich profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna; oraz
- g) inne stosowne informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia domowego.

2. W akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa się także wymogi dotyczące języków, szaty graficznej, ważności oraz zabezpieczeń dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w tym ustępie. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

Artykuł 29

Wystawianie i uzupełnianie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c)

1. Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c), wystawia upoważniony lekarz weterynarii po:

- a) sprawdzeniu, czy zwierzę domowe oznakowano lub opisano zgodnie z art. 17 ust. 2;
- b) należytnym uzupełnieniu stosownych pozycji w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)–d); oraz

c) podpisaniu dokumentu identyfikacyjnego przez właściciela zwierzęcia.

2. Po sprawdzeniu, czy zwierzę domowe oznaczono lub opisano zgodnie z art. 17 ust. 2, upoważniony lekarz weterynarii uzupełnia stosowną pozycję w dokumencie identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c), informacjami, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. d) i f), poświadczając w ten sposób, w stosownych przypadkach, zgodność z warunkami, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. b).

SEKCJA 4

Dokumenty identyfikacyjne na potrzeby przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B

Artykuł 30

Format i treść dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c)

1. Komisja może przyjąć w drodze aktu wykonawczego wzór dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c), zawierającego pozycje przeznaczone do wprowadzenia następujących informacji:

- a) cechy charakterystyczne oznakowania lub opis zwierzęcia domowego zgodnie z art. 17 ust. 2;
- b) gatunek, a w stosownych przypadkach rasa, data urodzenia podana przez właściciela, płęć i umaszczenie zwierzęcia domowego;
- c) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe właściciela lub osoby upoważnionej;
- d) imię i nazwisko, dane kontaktowe oraz podpis urzędnika, który wystawia dokument identyfikacyjny lub upoważnionego lekarza weterynarii;
- e) niepowtarzalny numer referencyjny świadectwa;
- f) informacje na temat zastosowania wszelkich profilaktycznych środków zdrowotnych w odniesieniu do chorób lub zakażeń innych niż wścieklizna;
- g) imię i nazwisko oraz podpis przedstawiciela właściwego organu zatwierdzającego;
- h) imię i nazwisko, podpis oraz dane kontaktowe przedstawiciela właściwego organu przeprowadzającego kontrole, o których mowa w art. 34, a także data tych kontroli;
- i) inne stosowne informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia domowego.

2. W akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa się również wymogi dotyczące języków, szaty graficznej oraz ważności dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w tym ustępie. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

3. Część dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c) stanowi pisemne oświadczenie podpisane przez właściciela lub osobę upoważnioną, w którym potwierdza się, że przemieszczanie danego zwierzęcia domowego do Unii jest przemieszczaniem o charakterze niehandlowym.

Artykuł 31

Wystawianie i uzupełnianie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c)

Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c), jest wystawiany przez urzędowego lekarza weterynarii z terytorium lub państwa trzeciego, z którego zainicjowano przemieszczenie, na podstawie dokumentacji potwierdzającej, lub przez upoważnionego lekarza weterynarii, a następnie jest zatwierdzany przez właściwy organ terytorium lub państwa trzeciego, z którego zainicjowano przemieszczenie, po tym jak wystawiający lekarz weterynarii:

- a) sprawdził, czy zwierzę domowe oznakowano lub opisano zgodnie z art. 17 ust. 2; oraz
- b) należycie uzupełnił stosowne pozycje w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. a)–f), poświadczając tym samym, w stosownych przypadkach, zgodność z warunkami określonymi w art. 14 ust. 2 lit. a) i b).

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY WSPÓLNE

SEKCJA 1

Odstępstwo w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państw członkowskich

Artykuł 32

Odstępstwo od warunków określonych w art. 6, 9, 10 i 14

1. Na zasadzie odstępstwa od warunków przewidzianych w art. 6, 9, 10 i 14 państwa członkowskie mogą udzielać w wyjątkowych sytuacjach zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym na ich terytorium zwierząt domowych, które nie spełniają warunków określonych w tych artykułach, pod warunkiem że:

- a) właściciel złożył wcześniej wniosek o udzielenie pozwolenia, a państwo członkowskie przeznaczenia udzieliło takiego pozwolenia;
- b) dane zwierzęta domowe poddaje się izolacji pod nadzorem urzędowym przez czas konieczny do spełnienia tych warunków, jednak nie dłużej niż sześć miesięcy:
 - (i) w miejscu zatwierdzonym przez właściwy organ; oraz
 - (ii) zgodnie z ustaleniami określonymi w pozwoleniu.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), może obejmować udzielenie zezwolenia na tranzyt przez inne państwo członkowskie, pod warunkiem że państwo członkowskie tranzytu udzieliło wcześniejszej zgody państwu członkowskiemu przeznaczenia.

SEKCJA 2

Ogólne warunki dotyczące zgodności

Artykuł 33

Kontrole dokumentów i kontrole tożsamości przeprowadzane w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 i art. 15

1. Bez uszczerbku dla art. 16 oraz w celu sprawdzenia zgodności z rozdziałem II, państwa członkowskie przeprowadzają w sposób niedyskryminujący kontrole dokumentów i kontrole tożsamości zwierząt domowych będących przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym na ich terytorium z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15.

2. W czasie każdego przemieszczania o charakterze niehandlowym do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15, na wniosek właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, właściciel lub osoba upoważniona:

- a) przedstawia wymagany na mocy niniejszego rozporządzenia dokument identyfikacyjny zwierzęcia domowego wykazujący zgodność z wymogami dotyczącymi takiego przemieszczania; oraz
- b) umożliwia poddanie danego zwierzęcia domowego tym kontrolom.

Artykuł 34

Kontrole dokumentów i kontrole tożsamości, które mają być przeprowadzane w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym z terytoriów lub państw trzecich innych niż te wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 lub art. 15

1. W celu sprawdzenia zgodności z rozdziałem III, właściwy organ państwa członkowskiego przeprowadza kontrole dokumentów i tożsamości w punkcie wjazdu podróżnych w odniesieniu do zwierząt domowych będących przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym do tego państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego innego niż wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15.

2. W czasie wjazdu do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego innego niż wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15, właściciel lub osoba uprawniona kontaktuje się z właściwym organem obecnym w punkcie wjazdu podróżnych w celu poddania zwierzęcia kontrolom, o których mowa w ust. 1 oraz:

- a) przedstawia dokument identyfikacyjny danego zwierzęcia domowego wymagany na mocy niniejszego rozporządzenia wykazujący zgodność z wymogami dotyczącymi takiego przemieszczania; oraz
- b) umożliwia poddanie danego zwierzęcia domowego tym kontrolom.

3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz punktów wjazdu podróżnych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ, który został przez nie wyznaczony do przeprowadzania kontroli przewidzianych w ust. 1:

- a) był w pełni poinformowany o przepisach określonych w rozdziale III oraz aby urzędnicy właściwego organu odbyli szkolenia niezbędne do wykonania tych przepisów;
- b) prowadził dokumentację zawierającą dane na temat całkowitej liczby przeprowadzonych kontroli oraz stwierdzonych podczas tych kontroli przypadków niezgodności z przepisami; oraz
- c) dokumentował przeprowadzone kontrole poprzez dokonanie wpisu w stosownej pozycji dokumentu identyfikacyjnego, w przypadkach, w których dokumentacja taka jest niezbędna do celów przemieszczania o charakterze niehandlowym do innych państw członkowskich, jak przewidziano w art. 24 ust. 1.

Artykuł 35

Działania podejmowane w przypadku niezgodności z przepisami stwierdzonej w ramach kontroli przewidzianych w art. 33 i 34

1. W przypadku gdy kontrole przewidziane w art. 33 i 34 ujawnią, że dane zwierzę domowe nie spełnia warunków ustanowionych w rozdziałach II lub III, po konsultacji z urzędowym lekarzem weterynarii oraz, w razie konieczności, z właścicielem lub osobą upoważnioną, właściwy organ podejmuje decyzję:

- a) o zawróceniu danego zwierzęcia domowego do jego państwa lub terytorium, z którego zainicjowano przemieszczenie;
- b) o poddaniu danego zwierzęcia domowego izolacji pod urzędową kontrolą przez czas niezbędny do spełnienia przez nie warunków ustanowionych w rozdziałach II lub III; lub
- c) w ostateczności, w przypadku gdy zawrócenie zwierzęcia nie jest możliwe lub jeżeli jego izolacja nie jest wykonalna, o uśpieniu danego zwierzęcia domowego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony zwierząt domowych podczas ich uśmiercania.

2. W przypadku gdy właściwy organ nie wyrazi zgody na przemieszczenie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do Unii, zwierzęta te zostają odizolowane pod urzędową kontrolą do czasu:

- a) ich zawrócenia do państwa lub terytorium, z którego zainicjowano ich przemieszczenie; albo
- b) wydania jakiegokolwiek innej decyzji administracyjnej dotyczącej tych zwierząt domowych.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się na koszt właściciela zwierzęcia bez możliwości uzyskania przez właściciela lub osobę upoważnioną jakiegokolwiek rekompensaty finansowej.

Artykuł 36

Środki ochronne

1. W przypadku wystąpienia lub rozprzestrzenienia się wścieklizny lub choroby czy zakażenia innych niż wścieklizna w państwie członkowskim, na terytorium lub w państwie trzecim, i gdy takie wystąpienie lub rozprzestrzenienie może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego może przyjąć w drodze aktu wykonawczego, niezwłocznie i w zależności od powagi sytuacji, jeden z następujących środków:

- a) wstrzymać przemieszczanie lub tranzyt o charakterze niehandlowym zwierząt domowych z całości lub części danego państwa członkowskiego lub danego terytorium lub państwa trzeciego;
- b) ustanowić szczególne warunki w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych z całości lub części danego państwa członkowskiego lub danego terytorium lub państwa trzeciego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

2. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnej potrzeby związanej z ograniczeniem poważnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt lub przeciwdziałania takiemu zagrożeniu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41 ust. 3.

Artykuł 37

Obowiązki w zakresie informowania

1. Państwa członkowskie zapewniają ogółowi społeczeństwa jasne i łatwo dostępne informacje dotyczące mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt oraz ustanowionych niniejszym rozporządzeniem przepisów w zakresie kontroli zgodności z przepisami w odniesieniu do takich przemieszczeń.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- a) kwalifikacje wymagane od osób dokonujących wszczepiania transponderów przewidziane w art. 18;
- b) upoważnienie do zastosowania przewidzianych w art. 7 i 11 odstępstw od warunku szczepienia przeciwko wścieklicznie w odniesieniu do młodych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A;
- c) warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych na terytorium państw członkowskich:
 - (i) które nie spełniają wymogów określonych w art. 6, 9, 10 lub 14;
 - (ii) które przemieszcza się z niektórych państw i terytoriów na warunkach ustanowionych w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 16;
- d) wykaz punktów wjazdu podróźnych sporządzony zgodnie z art. 34 ust. 3, w tym informacje na temat właściwego organu wyznaczonego do przeprowadzenia kontroli, o których mowa w art. 34 ust. 4;
- e) warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym na terytorium państw członkowskich zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, ustanowione w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 9 ust. 3 i w art. 14 ust. 3;
- f) informacje na temat szczepionek przeciw wścieklicznie, na których wprowadzanie do obrotu właściwe organy państw członkowskich udzieliły pozwolenia zgodnie z załącznikiem III pkt 1 lit. b), a w szczególności na temat stosownego protokołu szczepień.

3. Państwa członkowskie zakładają strony internetowe zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, i podają adres tych stron Komisji.

4. Komisja wspiera państwa członkowskie w udostępnianiu tych informacji ogółowi społeczeństwa poprzez publikowanie na swojej stronie internetowej:

- a) łączy do informacyjnych stron internetowych państw członkowskich; oraz

- b) informacji, o których mowa w ust. 2 lit. b), d) i e) niniejszego artykułu oraz informacji podanych do wiadomości publicznej zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) w stosownych przypadkach w dodatkowych językach.

SEKCJA 3

Przepisy proceduralne

Artykuł 38

Zmiana załączników

W celu uwzględnienia postępu technicznego, rozwoju nauki oraz ochrony zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt domowych Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu zmiany załączników II–IV.

Artykuł 39

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 2 akapit drugi, art. 19 ust. 1 akapit pierwszy oraz art. 38 powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 28 czerwca 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 2 akapit drugi, art. 19 ust. 1 akapit pierwszy i art. 38, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 2 akapit drugi, art. 19 ust. 1 akapit pierwszy i art. 38 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 40

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 41

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 5.

Artykuł 42

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrażania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i wszelkich późniejszych ich zmianach.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 43

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 niniejszym traci moc, z wyjątkiem załącznika II część B i część C sekcja 2, które pozostają w mocy do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z, odpowiednio, art. 13 ust. 1 oraz 2 niniejszego rozporządzenia.

Do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2 zawarte w niniejszym rozporządzeniu odesłania do wykazu zamieszczonego w tych aktach wykonawczych odczytuje się jako odesłania do wykazu państw trzecich i terytoriów zamieszczonego odpowiednio w części B sekcja 2 oraz części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

3. Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 998/2003 pozostaje bez uszczerbku dla utrzymania w mocy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011 z dnia 14 lipca 2011 r. uzupełniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zdrowotnych środków zapobiegawczych w celu kontroli zarażenia *Echinococcus multilocularis* u psów⁽²⁾, które przyjęto zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.

Artykuł 44

Środki przejściowe dotyczące dokumentów identyfikacyjnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 1, dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 6 lit. d), uznaje się za zgodny z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy:

- a) został on sporządzony zgodnie ze wzorem paszportu określonym w decyzji 2003/803/WE; oraz
- b) został wystawiony przed dniem 29 grudnia 2014 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 25 ust. 1 i art. 27 lit. a), dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e) uznaje się za zgodny z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy:

- a) został sporządzony zgodnie ze wzorem świadectwa określonym w załączniku II do decyzji 2011/874/UE lub, w stosownych przypadkach, ze wzorem paszportu określonym w decyzji 2003/803/WE; oraz

- b) został wystawiony przed dniem 29 grudnia 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 6.

*Artykuł 45***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 grudnia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 czerwca 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
L. CREIGHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Gatunki zwierząt domowych

CZĘŚĆ A

Psy (*Canis lupus familiaris*)

Koty (*Felis silvestris catus*)

Fretki (*Mustela putorius furo*)

CZĘŚĆ B

Bezkęgowce (z wyjątkiem pszczoł i trzmieli objętych art. 8 dyrektywy 92/65/EWG oraz mięczaków i skorupiaków, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) i (iii) dyrektywy 2006/88/WE).

Ozdobne zwierzęta wodne określone w art. 3 lit. k) dyrektywy 2006/88/WE i wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy na mocy jej art. 2 ust. 1 lit. a).

Płazy

Gady

Ptaki: przedstawiciele gatunków ptaków innych niż te, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2009/158/WE.

Ssaki: gryzonie i króliki inne niż przeznaczone do produkcji żywności i określone jako „zajęczaki” w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi techniczne dotyczące transponderów

Transpondery muszą:

- a) być zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystywać technologię HDX lub FDX-B; oraz
- b) być możliwe do odczytania przez czytnik zgodny z normą ISO 11785.

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi dotyczące ważności w przypadku szczepień przeciwko wściekliźnie

1. Szczepionka przeciwko wściekliźnie musi:
 - a) być szczepionką inną niż żywa modyfikowana szczepionka i należeć do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) szczepionka inaktywowana zawierająca co najmniej jedną jednostkę antygenową w dawce (zalecenie Światowej Organizacji Zdrowia); lub
 - (ii) szczepionka rekombinowana powodująca ekspresję glikoproteiny odpornościowej wirusa wścieklizny w żywym wektorze wirusowym;
 - b) w przypadku stosowania w państwie członkowskim, posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z:
 - (i) art. 5 dyrektywy 2001/82/WE; lub
 - (ii) art. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
 - c) w przypadku stosowania na terytorium lub w państwie trzecim, zostać zatwierdzona przez właściwy organ lub być objęta licencją wydaną przez właściwy organ oraz spełniać co najmniej wymogi ustanowione w odpowiedniej części rozdziału dotyczącego wścieklizny Podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt.
2. Szczepienie przeciwko wściekliźnie musi spełniać następujące warunki:
 - a) szczepionka została podana przez upoważnionego lekarza weterynarii;
 - b) wiek zwierzęcia domowego w dniu, w którym zostało zaszczepione, wynosił co najmniej dwanaście tygodni;
 - c) upoważniony lekarz weterynarii lub urzędowy lekarz weterynarii wskazał datę podania szczepionki w odpowiedniej sekcji dokumentu identyfikacyjnego;
 - d) data podania szczepionki, o której mowa w lit. c), nie jest wcześniejsza niż data wszczęcia transpondera lub wykonania tatuażu lub data odczytu transpondera lub tatuażu podana w odpowiedniej sekcji dokumentu identyfikacyjnego;
 - e) okres ważności szczepienia liczy się od nabycia odporności ochronnej, przy czym musi minąć co najmniej 21 dni od wypełnienia protokołu szczepienia wymaganego przez producenta dla szczepienia pierwotnego, do końca okresu odporności ochronnej, jak określono w specyfikacji technicznej pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w pkt 1 lit. b), lub zatwierdzenia lub licencji, o których mowa w pkt 1 lit. c), dla szczepionki przeciwko wściekliźnie w państwie członkowskim bądź na terytorium lub w państwie trzecim, w którym podano szczepionkę.

Upoważniony lekarz weterynarii lub urzędowy lekarz weterynarii wskazuje okres ważności szczepienia w odpowiedniej sekcji dokumentu identyfikacyjnego;
 - f) ponowne szczepienie musi zostać uznane za szczepienie pierwotne, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia, o którym mowa w lit. e).

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi dotyczące ważności w przypadku badania poziomu przeciwciał przeciwko wściekliznie metodą miareczkowania

1. Pobranie próbki krwi niezbędnej do przeprowadzenia badania poziomu przeciwciał przeciwko wściekliznie metodą miareczkowania musi zostać przeprowadzone i udokumentowane w odpowiedniej sekcji dokumentu identyfikacyjnego przez upoważnionego lekarza weterynarii.
2. Badanie poziomu przeciwciał przeciwko wściekliznie metodą miareczkowania:
 - a) musi zostać przeprowadzone na próbce pobranej nie wcześniej niż 30 dni od daty szczepienia oraz:
 - (i) nie później niż na trzy miesiące przed datą:
 - przemieszczenia o charakterze niehandlowym z terytorium lub państwa trzeciego innego niż wymienione w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2, lub
 - tranzytu przez takie terytorium lub państwo trzecie, w przypadku gdy nie są spełnione warunki określone w art. 12 lit. c); lub
 - (ii) zanim dane zwierzę domowe opuściło Unię do celów przemieszczenia na terytorium lub do państwa trzeciego innego niż wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2 lub do celów tranzytu przez takie terytorium lub państwo, dokument identyfikacyjny o formacie przewidzianym w art. 21 ust. 1 musi zawierać potwierdzenie, że przed datą przemieszczenia przeprowadzono badanie poziomu przeciwciał przeciwko wściekliznie metodą miareczkowania i uzyskano korzystny wynik;
 - b) musi wykazywać poziom przeciwciał neutralizujących wirus wścieklizny w surowicy krwi, wynoszący co najmniej 0,5 j.m./ml, przy wykorzystaniu metody określonej w odpowiedniej części rozdziału dotyczącego wścieklizny podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt;
 - c) musi być wykonane w laboratorium zatwierdzonym zgodnie z art. 3 decyzji 2000/258/WE;
 - d) nie musi zostać ponowione, jeżeli uzyskano zadowalające wyniki opisane w lit. b), pod warunkiem że dane zwierzę domowe w okresie ważności poprzedniego szczepienia, o którym mowa w załączniku III pkt 2 lit. e) zostało ponownie zaszczepione.

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji, o której mowa w art. 43 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 998/2003	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 akapit pierwszy	art. 2 ust. 1
art. 2 akapit drugi	art. 2 ust. 2 lit. a)
art. 2 akapit trzeci	art. 2 ust. 2 lit. b)
art. 3 lit. a)	art. 3 lit. a) i b)
art. 3 lit. b)	art. 3 lit. f)
art. 3 lit. c)	art. 2 ust. 1
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	
	art. 17 ust. 1 akapit pierwszy
art. 4 ust. 1 akapit drugi	art. 17 ust. 1 akapit drugi
art. 4 ust. 2	—
art. 4 ust. 3	—
art. 4 ust. 4	—
art. 5 ust. 1 lit. a)	art. 6 lit. a)
art. 5 ust. 1 lit. b)	art. 6 lit. d)
art. 5 ust. 1 lit. b ppkt (i)	art. 6 lit. b)
art. 5 ust. 1 lit. b ppkt (ii)	art. 6 lit. c)
art. 5 ust. 1 akapit drugi	art. 19
art. 5 ust. 2	art. 7
art. 6	—
art. 7	art. 5 ust. 5, art. 9, 14 i 28
art. 8 ust. 1	art. 10 i 12
art. 8 ust. 2	art. 10 ust. 1 lit. e) oraz art. 27
art. 8 ust. 3 lit. a)	art. 13 ust. 1
art. 8 ust. 3 lit. b)	art. 16
art. 8 ust. 3 lit. c)	art. 11
art. 8 ust. 4	art. 25 ust. 1 i 2
art. 9	art. 14 oraz art. 30 ust. 1 i 2
art. 10 akapit pierwszy	art. 13 ust. 2
art. 10 akapit drugi	art. 13 ust. 3
art. 11 zdanie pierwsze	art. 37 ust. 1
art. 11 zdanie drugie	art. 34 ust. 4 lit. a)
art. 12 akapit pierwszy zdanie wprowadzające i lit. a)	art. 10 ust. 2 i art. 34 ust. 1

Rozporządzenie (WE) nr 998/2003	Niniejsze rozporządzenie
art. 12 akapit pierwszy zdanie wprowadzające i lit. b)	art. 5 ust. 4
art. 12 akapit drugi	art. 34 ust. 3 i art. 37 ust. 2 lit. d)
art. 13	art. 34 ust. 3 i art. 37 ust. 2 lit. d)
art. 14 akapit pierwszy	art. 34 ust. 2 lit. a)
art. 14 akapit drugi	art. 17 ust. 1 akapit drugi
art. 14 akapit trzeci	art. 35 ust. 1 i 3
art. 14 akapit czwarty	art. 35 ust. 2
art. 15	załącznik IV pkt 1 i 2 lit. c)
art. 16	—
art. 17 akapit pierwszy	—
art. 17 akapit drugi	art. 21 ust. 1
art. 18 akapit pierwszy	—
art. 18 akapit drugi	art. 36
art. 19	art. 13 ust. 3 i art. 5 ust. 5
art. 19a ust. 1 i 2	art. 38
art. 19a ust. 3	—
art. 19b ust. 1	art. 39 ust. 2
art. 19b ust. 2	art. 39 ust. 4
art. 19b ust. 3	art. 39 ust. 1
art. 19c ust. 1 i 3	art. 39 ust. 3
art. 19c ust. 2	—
art. 19d ust. 1 i art. 19d ust. 2	art. 39 ust. 5
art. 19d ust. 3	—
art. 20 - 23	—
art. 24 ust. 1, 2 i 3	art. 41 ust. 1, 2 i 3
art. 24 ust. 4 i 5	—
art. 25	art. 45
załącznik I	załącznik I
załącznik Ia	załącznik II
załącznik Ib	załącznik III
załącznik II część A i część B sekcja 1	—
załącznik II część B sekcja 2	art. 13 ust. 1
załącznik II część C	art. 13 ust. 2

OŚWIADCZENIE KOMISJI

W ramach strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾ Komisja przeanalizuje dobrostan psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych.

Jeśli z tej analizy wynikać będzie, że przedmiotowe praktyki handlowe stwarzają zagrożenie dla zdrowia, Komisja przeanalizuje różne możliwości ochrony zdrowia ludzkiego i zdrowia zwierząt. Mogłaby na przykład zaproponować Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dostosowanie obecnego ustawodawstwa unijnego dotyczącego handlu psami i kotami, w tym wdrożenie systemów rejestracji tych zwierząt, które to systemy byłyby kompatybilne i dostępne we wszystkich państwach członkowskich.

W związku z powyższym Komisja przeprowadzi ocenę wykonalności i stosowności rozszerzenia takich systemów rejestracji na psy i koty oznaczone i zidentyfikowane zgodnie z unijnym ustawodawstwem w zakresie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych.

⁽¹⁾ COM(2012) 6 final/2 – Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015.